

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11211/2024-ERU
Č. j. 11211-14/2024-ERU

V Ostravě dne 12. února 2025

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 23b odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-11211/2024-ERU s obviněným z přestupku, kterým je

společnost **Utylis Energie s.r.o.**,
se sídlem Jihovýchodní V 913/7, Záběhlíce, 141 00 Praha 4, IČO: 241 21 975,

ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, rozhodl

t a k t o :

I.

Obviněný z přestupku, společnost Utylis Energie s.r.o., se sídlem Jihovýchodní V 913/7, Záběhlíce, 141 00 Praha 4, IČO: 241 21 975 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele**, kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 4 odst. 3 věty druhé téhož zákona a ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiku, neboť po spotřebiteli [REDAKCE] odběrné místo elektřiny [REDAKCE] požadoval za období od 7. května 2024 do 6. září 2024 platbu za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení dodal i přes to, že si je od něj spotřebitel neobjednal, a to prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDAKCE] vystavené dne 19. září 2024 za období od 14. září 2023 do 6. září 2024.

II.

Podle ust. § 24 odst. 19 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele se účastníku řízení za spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona ukládá povinnost uhradit **pokuta ve výši**

20 000 Kč (slovy: dvacet tisíc korun českých),

která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 05825.

O d ů v o d n ě n í

- Správní řízení je zahajováno na základě výsledků šetření Energetického regulačního úřadu (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) obsažených ve spise šetření sp. zn. 11211/2024-ERU, v němž bylo pokračováno.
- Po prostudování podkladů obsažených ve spise šetření sp. zn. 11211/2024-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti

ve smyslu ust. § 3 správního řádu, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

- [3] Správnímu orgánu je z úřední činnosti známo, že účastník řízení je držitelem licence č. [REDACTED] s předmětem podnikání obchod s plynem, a dále držitelem licence č. [REDACTED] s předmětem podnikání obchod s elektřinou.
- [4] V rámci šetření bylo zjištěno, že
- účastník řízení uzavřel dne 30. srpna 2018 se zákazníkem paní [REDACTED] (dále jen „spotřebitel“), Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny č. [REDACTED] (dále jen „Smlouva“),
 - Smlouva byla uzavřena na dobu určitou 5 let od zahájení dodávek elektřiny do odběrného místa spotřebitele [REDACTED] (č. j. 11211-8/2024-ERU),
 - z výpisu z informačního systému operátora trhu společnosti OTE, a.s., IČO: 264 63 318 (dále jen „operátor trhu“), bylo zjištěno, že dodávky do odběrného místa spotřebitele byly zahájeny dne 6. května 2019 (č. j. 11211-2/2024-ERU),
 - dne 23. dubna 2024 uzavřel spotřebitel Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny č. [REDACTED] se společností [REDACTED] (č. j. 11211-4/2024-ERU),
 - dodávky elektřiny do odběrného místa spotřebitele měly být zahájeny ode dne 7. května 2024 s ohledem na skončení Smlouvy s účastníkem řízení ke dni 6. května 2024 (uplynutí sjednané doby),
 - dne 7. června 2024 v rámci společné komunikace potvrdil účastník řízení spotřebiteli, že Smlouva byla ukončena k datu 6. května 2024 (č. j. 11211-9/2024-ERU),
 - dne 28. srpna 2024 sdělila společnost [REDACTED] spotřebiteli, že účastník řízení i přes ukončení Smlouvy stále blokuje přepis odběrného místa k novému dodavateli,
 - účastník řízení dne 19. září 2024 vystavil fakturu č. [REDACTED] za dodávky elektřiny do odběrného místa spotřebitele za období od 14. září 2023 do 6. září 2024 (č. j. 11211-4/2024-ERU),
 - dne 23. října 2024 zaslal účastník řízení správnímu orgánu vyjádření, přičemž uvedl, že blokáce převodu byla způsobena administrativní chybou, kdy nedošlo k zadání požadavku na zkrácení dodávek do systému operátora trhu ke dni 6. května 2024, ale k jeho zadání pouze v rámci interního systému účastníka řízení (č. j. 11211-8/2024-ERU).
- [5] Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
- [6] Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejím působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.
- [7] Podle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.
- [8] Podle písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoliv si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

- [9] Podle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.
- [10] Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).
- [11] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.
- [12] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.
- [13] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38 (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky), musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázána dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádné ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
- [14] Závěry výše uvedené judikatury lze tedy obecně shrnout tak, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.
- [15] V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou a licence na obchod s plynem, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny/plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny/plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkům elektřinu/plynu, ale také zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny/plynu a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči zákazníkovi [REDAKCE] která byla zároveň v postavení spotřebitele podle zákona o ochraně spotřebitele, vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) téhož zákona.

- [16] Ve správním řízení bylo dále zjištěno, že účastník řízení dodával elektřinu spotřebiteli do jeho odběrného místa od 6. května 2019 do 6. září 2024. Smlouva mezi spotřebitelem a účastníkem řízení byla však ukončena ke dni 6. května 2024. Spotřebitel v mezidobí uzavřel smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny s jiným dodavatelem s termínem zahájení navazujícím na ukončení smlouvy s účastníkem řízení. Účastník řízení však po skončení smluvního vztahu dne 6. května 2024 nezažádal do systému operátora trhu žádost o zkrácení dodávek a dále blokoval přechod spotřebitele k jinému dodavateli, i když sám prostřednictvím e-mailové zprávy spotřebiteli potvrdil, že smlouva byla ukončena dne 6. května 2024. I přes platné ukončení smluvního vztahu účastník řízení dodával spotřebiteli v období od 7. května 2024 do 6. září 2024 silovou elektřinu, a to vše bez právního důvodu.
- [17] S ohledem na výše uvedené dospěl správní orgán k závěru, že jednání účastníka řízení naplňuje znaky agresivní obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, když prodávající požadoval na spotřebiteli platbu za služby (dodávka elektřiny), které mu dodal, ačkoliv si je spotřebitel neobjednal. Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že se jedná o užití agresivní obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, nezabýval se již tím, zda je popsána obchodní praktika také naplňuje znaky podle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele či zda znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 téhož zákona.
- [18] Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že jednáním účastníka řízení byla naplněna formální stránka přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.
- [19] Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.
- [20] V daném případě účastník řízení porušil chráněný zájem společnosti, když po spotřebiteli požadoval platby za služby, které mu sice dodal, avšak zákazník si je u účastníka řízení neobjednal. Konkrétní společenská škodlivost spočívá v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitelů, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. K porušení chráněného zájmu bezpochyby došlo, neboť spotřebiteli byla vystavena faktura za dodané komodity, které si však u účastníka řízení neobjednal, když smlouva mezi stranami byla již ukončena. Povinnost k úhradě za tuto dodávku spotřebiteli vůbec nevznikla – ust. § 1838 občanského zákoníku stanovuje, že dodal-li podnikatel spotřebiteli něco bez objednávky a ujal-li se spotřebitel držby, hledí se na spotřebitele jako na poctivého držitele, spotřebitel nemusí na své náklady podnikateli nic vracet, ani ho o tom vyrozumět. Tato právní úprava provádí č. 27 směrnice 2011/83/EU, podle kterého spotřebiteli nevzniká povinnost poskytnout úhradu v případě nevyžádaného dodání zboží, vody, plynu, elektřiny, tepla z dálkového vytápění nebo digitálního obsahu či nevyžádaného poskytnutí služeb které je zakázáno na základě čl. 5 odst. 5 bodu 29 přílohy I směrnice 2005/29 ES. Ve smyslu eurokonformního výkladu ust. § 1838 občanského zákoníku tak zákazníkovi, kterému byla komodita dodána, aniž si ji objednal, nevzniká povinnost k úhradě této dodávky. Přesto byla zákazníkovi vystavena faktura a požadována platba.
- [21] Nekalé obchodní praktiky významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže. Jednání účastníka řízení přitom dosahuje dostatečné intenzity k vyslovení závěru o odpovědnosti za přestupek, jelikož pokud by tomu tak nebylo, mohlo by docházet k faktické veřejnoprávní nepostižitelnosti dodavatelů energetických komodit. Pak by mohlo docházet k tomu, že by dodavatel mohl i přes neexistenci platně uzavřené smlouvy dodávat „beztrestně“ spotřebiteli energie a za tyto služby požadovat úhradu. Popisovaný stav by tak zjevně odporoval smyslu zákona o ochraně spotřebitele.
- [22] I přestože, účastník řízení uvedl, že se v daném případě jednalo o administrativní chybu, došlo k nápravě až ke dni 6. září 2024 (tedy 4 měsíce po ukončení smlouvy), správní orgán má tedy za to, že i přesto došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku a byla také naplněna materiální stránka předmětného

jednání, jelikož společenská škodlivost jednání byla vyšší než nepatrná. Účastník řízení bez právního důvodu dodával spotřebiteli elektřinu do jeho odběrného místa a požadoval za toto nevyžádané plnění úplat, ač ke svému jednání již nebyl oprávněn.

- [23] Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupků ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupky neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.
- [24] Z podkladů předložených správnímu orgánu nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, jež by umožnila liberaci účastníka řízení.
- [25] Správní orgán dále podotýká, že v případě účastníka řízení je dána odpovědnost objektivní bez ohledu na zavinění, tedy odpovědnost za výsledek, přičemž účastník řízení neprokázal, že by byly dány důvody pro zproštění odpovědnosti za vytýkaný přestupek.
- [26] Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 24a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil porušením ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 4 odst. 3 věty druhé téhož zákona a ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu. Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu.
- [27] Podle ust. § 24 odst. 19 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele lze za přestupek podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč.
- [28] Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.
- [29] K závažnosti spáchaného jednání správní orgán uvádí, že vyšší míru závažnosti shledává zejména s ohledem na skutečnost, že účastník řízení nezadal do systému operátora trhu požadavek na zkrácení dodávek do odběrného místa spotřebitele a dále spotřebiteli silovou elektřinu dodával, i přestože evidoval ukončení smlouvy a sám spotřebitele informoval, že smlouva mezi stranami byla již platně ukončena. Tímto svým jednáním znemožnil přechod spotřebitele k novému dodavateli elektřiny. Správní orgán podotýká, že trh s energetikou vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů (zákazníků) vůči dodavatelům. Pokud by k takovým praktikám ze strany dodavatelů docházelo běžně, stal by se trh s energiemi zcela nekontrolovatelným a závislým na libovůli dodavatele, nikoli na svobodné vůli zákazníků. Takové praktiky mají v neposlední řadě negativní vliv též na ostatní dodavatele energií, kteří postupují v souladu se zákonem.
- [30] Při stanovení výše uložené pokuty správní orgán rovněž přihlédl k tomu, že účastník řízení byl již v minulosti uznán vinným ze spáchání přestupku ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně rozhodnutím č. j. 06757-17/2022-ERU ze dne 31. října 2022, které nabylo právní moci dne 16. listopadu 2022, a kterým byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele a byla mu uložena pokuta ve výši 150 000 Kč, což z hlediska hodnocení osoby účastníka řízení a jeho sklonům k opakovanému porušování právních předpisů vedlo ke zvýšení ukládané pokuty. K dřívějším potrestáním správní orgán s ohledem na časový odstup nepřihlížel.
- [31] Správní orgán dále přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení navrhl spotřebiteli snížení ceny za dodávku elektřiny za předmětné období na cenu, jež měl mít smluvenu u nového dodavatele. Tato skutečnost vedla ke snížení ukládané pokuty.
- [32] Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených

samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. Správní orgán vycházel z veřejně přístupných informací v rámci obchodního rejstříku, a to konkrétně z rozvahy ke dni 31. prosince 2022, z níž vyplývá, že účastník řízení dosáhl aktiv v celkové výši brutto 189 600 000 Kč, netto ve výši 189 401 000 Kč. Z výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2022 dále vyplývá čistý obrat za účetní období ve výši 377 545 000 Kč.

- [33] Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.
- [34] Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto příkazu, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující, a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Vzhledem k tomu, že účastníkovi řízení byla uložena pokuta u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Gabriela Košťálová, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení

Obdrží: společnost Utylis Energy s.r.o.